

Een sound walk is spannender dan je denkt

We verzamelen bovenaan in de aula van de Republiek. Daar doet geluidskunstenaar Stijn Dickel uit de doeken wat een sound walk nu eigenlijk inhoudt. Ik ben benieuwd, want het programmaboekje bleef daar eerder mysterieus over.

Een sound walk is een doelloze (stads) wandeling, zo blijkt. Een doelloze route die je geblinddoekt bewandelt én ervaart. Dickel stippelde die route op basis van interessante geluiden uit. We mogen geblinddoekt en dus met versterkte zintuigen zijn geluidcompositie al wandelend beleven.

Brugge op een compleet nieuwe manier ontdekken

Alle deelnemers krijgen zo de kans om Brugge op een compleet nieuwe manier te ontdekken. Tijdens de geblinddoekte ontdekkingsstocht word je begeleid door een bekende of onbekende compagnon. Om het stadshoorspel nog intenser te kunnen beleven, krijg ik een koptelefoon om de oren. Die koptelefoon wordt verbonden met een opnamerecordertje die de stadsgeluiden rondom mij versterkt.

Met de vraag 'hoe klinkt mijn stad?' in het achterhoofd en - toegegeven - in staat van lichte paniek vertrek ik geblinddoekt op wandel. De eerste vijf minuten is vooral een oefening in loslaten. Vragen in de trant van: 'wat als mijn begeleider niet goed oplet en ik keihard tegen een paal knal?' spoken door mijn hoofd.

Soms wandelen we traag, soms snel. Soms wordt er lichtjes aan mijn mouw getrokken om me naar links of rechts te navigeren. Ik

voel de grond onder mijn voeten van structuur veranderen. Soms daal ik af, soms beklim ik. Het gaat over luttele centimeters maar in mijn hoofd bewandel ik een loopbrug op honderd meter hoogte.

Oorverdovend luid - oorverdovend stil
Opeens besef ik dat ik niet langer weet waar ik ben. Ik concentreer me dan maar op wat me hier-en-nu overkomt. Honderden geluiden reizen door mijn trommelvlies. Ik hoor een snuffelende hond, Turkse muziek, het geritsel van droge herfstbladeren onder mijn voeten, een fiets met een te losse fietsbel die maar blijft rinkelen vanwege de kasseien. Soms is het oorverdovend luid en dan enkele meters verder weer oorverdovend stil. Ik hoor verschillende talen. Ik hoor Bruggeling afspreken om 'later een pintje te gaan drinken'. Ik hoor Brugge. Meer nog, ik beleef Brugge.

Ergens sluipt de geur van appelmoes mijn neus binnen. Ergens anders bestrijkt een warme gloed van zonnestralen mijn gezicht. Het ene moment ruik en hoor ik dat ik in een kerk sta. Even later wandel ik door een café: ik ruik bier en hoor hoe een kickertafel bespeeld wordt door lachende stemmen.

De belevingsstocht overstijgt zo het auditieve aspect van de ervaring. Na een tijd worden alle zintuigen, behalve het vanzelfsprekend genomen zicht, aangescherpt en geprikkeld.